

Bilag 1.

Konvention nr. 133 om skibsmandskabets opholdsrum om bord (supplerende bestemmelser) 1970.

Den internationale arbejdsorganisations general-konference,

som er blevet sammenkaldt i Genève af det internationale arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sin 55. møderække den 14. oktober 1970, og

som har bemærket, at den i 1949 reviderede konvention angående skibsmandskabets opholdsrum fastsætter nærmere forskrifter vedrørende bl. a. soverum, spiserum og fritidsrum, ventilation, opvarmning, belysning og sanitære indretninger om bord i skibe, og

som finder, at der under hensyn til den hurtighed, hvormed forhold af betydning for moderne skibes konstruktion og drift ændrer sig, kan tilvejebringes yderligere forbedringer, for så vidt angår mandskabets opholdsrum, og

som har besluttet at vedtage visse forslag vedrørende mandskabets opholdsrum, der er det andet punkt på møderækkens dagsorden, og

som har bestemt, at disse forslag skal udformes som en international konvention, der supplerer den i 1949 reviderede konvention om mandskabets opholdsrum,

har den 30. oktober 1970 vedtaget følgende konvention, der benævnes konventionen om skibsmandskabets opholdsrum (supplerende bestemmelser) 1970:

Afsnit I.

Almindelige bestemmelser.

Artikel 1.

1. Nærværende konvention finder anvendelse på ethvert søgående skib, uanset om det er i offentlig eller privat eje, som anvendes til erhvervsmæssig transport af ladning eller passagerer eller andet erhvervsmæssigt formål, som er hjemmehørende i et område, for hvilket nærværende konvention er i kraft, og hvis køl er lagt, eller som er på et tilsvarende konstruktionsstadium, på eller efter datoen for nærværende konventions ikrafttræden for det pågældende område.

2. Det skal ved national lovgivning eller forskrift bestemmes, hvornår skibe skal betragtes som søgående i nærværende konventions forstand.

3. Nærværende konvention finder i det omfang, det er rimeligt og praktisk muligt, anvendelse på slæbebåde.

4. Nærværende konvention finder ikke anvendelse på:

- a. skibe under 1000 tons;
- b. skibe, der hovedsagelig fremdrives ved sejl, uanset om de er forsynet med hjælpemaskineri til fremdrivning;
- c. skibe, der anvendes til fiskeri, hvalfangst eller lignende formål;
- d. hydrofoilibåde og luftpudefartøjer.

5. Det er en forudsætning, at konventionen, hvor det er rimeligt og praktisk muligt, anvendes på:

- a. skibe mellem 200 og 1.000 tons; og
- b. opholdsrum for personer beskæftiget med sædvanligt sømandsmæssigt arbejde om bord i skibe, der anvendes til hvalfangst eller lignende formål.

6. Det er ligeledes en forudsætning, at enhver forskrift, der finder anvendelse i medfør af nærværende konventions artikel 3 vil kunne fraviges for ethvert skib, såfremt den kompetente myndighed efter forhandling med rederorganisationerne og/eller rederne og med de bona fide fagforeninger for søfarende anser det for godtgjort, at de påtænkte afvigelser medfører sådanne fordele, at forholdene taget som helhed ikke bliver ugunstigere, end de ville blive ved anvendelse af konventionens bestemmelser i fuldt omfang. Nærmere enkeltheder om alle sådanne fravigelser skal af det pågældende medlem meddeles generaldirektøren for det internationale arbejdsbureau.

7. Det er endvidere en forudsætning, at den kompetente myndighed efter forhandling med rederorganisationerne og/eller rederne og med de bona fide fagforeninger for søfarende skal fastsætte, i hvilket omfang det under hensyntagen til behovet for opholdsrum for ikke tjenstgørende personale er hen-